

Antisemitisme vandaag

Jb. Klein Haneveld (1918-1988)

In de wereld rondom ons gebeuren vandaag veel dingen die aanleiding geven tot diepe bezorgdheid. Maar niets is onheilspellender dan de nieuwe uitbarstingen van antisemitisme in veel landen. Wat is de oorzaak die aan antisemitisme ten grondslag ligt?

Geen nieuw verschijnsel

Antisemitisme is geen nieuw verschijnsel en beperkt zich niet tot enkele landen. Het sadistisch verlangen, medemensen te vervolgen en leed aan te doen, is een kenmerk van de onverloste menselijke natuur. Geen volk heeft meer te lijden gehad als slachtoffers van deze lage menselijke hartstochten, dan de Joden. Vierduizend jaar van menselijke geschiedenis hebben bewezen, dat alle grote naties en wereldmachten zich in meerdere of mindere mate schuldig maakten aan (een vorm van) antisemitisme. De geschiedenis leert ons dat de herleving van antisemitische activiteiten een duidelijk symptoom is van moreel verval en toenemende geestelijke duisternis in de harten van mensen. Dit was helaas ook het geval met de kerk in de middeleeuwen. Het was een donkere periode, een tijd van geestelijke nacht in veel harten. De kerk was verdorven door wereldgelijkvormigheid en verontreinigd door heidens bijgeloof. Een van de vreselijkste gevolgen was, dat de Joden in heel Europa werden opgejaagd en vervolgd als 'Christusmoordenaars'. Met het oog op de geschiedenis is het allerm minst te verwonderen, dat veel Joden de Naam van Jezus verachten en uiterst argwanend blijven omtrent de ware houding en bedoelingen van de kerk. Verstrooid over zgn. christelijke naties, hebben zij immers maar bitter weinig ervaren van de liefde en barmhartigheid, die de Heere Jezus Zijn volgelingen gebod jegens alle mensen uit te dragen.

Oorsprong van antisemitisme

De werkelijke oorsprong van het antisemitisme wordt gevonden op het geestelijk vlak. Een gebrek aan dit inzicht beperkt ons slechts tot de bestrijding van symptomen van wat in wezen een geestelijke ziekte is. Het is het rechtstreekse gevolg van de werkzaamheid van boze geestelijke machten. Antisemitisme is een duidelijke openbaring van boosheid. Als zodanig is het antichristelijk, volkomen in strijd met de lering van Christus en absoluut tegenovergesteld aan de Geest van Goddelijke Liefde. Antisemitisme is van satan, die het inspireert en aanwakkert om zijn eigen afschuwelijke voornemens te verwezenlijken. Vanaf de dag dat God Abraham riep en hem verkoos om Zijn dienstknecht te zijn, is de houding van satan jegens hem en zijn afstammelingen nooit anders geweest dan die van meedogenloze vijandschap. Satan haat Joden en zoekt nog steeds naar nieuwe middelen om hen te verdelgen. Dit omdat Joden, alleen al door hun bestaan, een levend getuigenis vormen van de macht en de trouw van de Ene ware God, Die hen geschapen heeft. Het voortbestaan van de Joden, ondanks eeuwenlang onrecht, vervolging en afslachting, is een wonder van de levende God. Deze waarheid wordt duidelijk bevestigd door de profeet Jesaja: "*Gij zijt Mijn getuigen, spreekt de HEERE en Mijn knecht, die Ik uitverkoren heb ... Ik ben de HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij; ... gij zijt Mijn getuigen, dat Ik God ben; ... Ik ben de Heere, uw Heilige, de Schepper van Israël, uw Koning*" (Jes. 43:10-15).

God is onveranderlijk in Zijn trouw jegens de afstammelingen van Abraham, die door hun voortbestaan als volk getuigen van Zijn bestaan en macht. Daarom zal God nooit toestaan dat zij verdelgd worden. Integendeel: God heeft beloofd hen te zullen herstellen in hun eigen land. Als wij het Woord van God aandachtig bestuderen, dan zullen wij tot de ontdekking komen dat wij als heidense christenen oneindig veel aan de Joden te danken hebben. Het was door hun voorvaders, dat onze heidense voorouders werden overgebracht uit de duisternis van het heidendom tot de zaligmakende kennis van de ene ware God in

Christus, de Heilige Israëls.

Gods verbond met Abraham

Toen God Abraham riep, sloot Hij een eeuwigdurend verbond met hem, en gaf Hij hem onherroepelijke beloften: *“En Ik zal u tot een groot volk maken; en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden”* (Gen. 12:2, 3). Eeuwenlang heeft God Zijn belofte gehouden. In genade en liefde heeft Hij met Zijn volk bemoeienis gehad. In elke generatie is er een trouw overblijfsel geweest, waardoor Hij Zijn doel heeft verwezenlijkt. Welk een heerlijk voorrecht verleende God aan Abraham en zijn nakomelingen, door hen te verkiezen tot Zijn volk en Zijn dienstknecht. Dit grote voorrecht ging echter gepaard met een grote verantwoordelijkheid. Zij ontvingen de openbaring van Gods wil in Zijn Woord, dat zij niet alleen moesten bewaren, maar ook proclameren tot aan de einden der aarde. Mozes en de profeten zagen uit naar en getuigden van de beloofde zegen, wanneer eens de Messias, de Heilige Israëls Zelf, in hun midden zal verschijnen.

Wij zijn schuldig de Joden lief te hebben

Toen de Messias in de wereld kwam, kwam Hij voor Zijn eigen volk en vervulde Hij alles wat te voren over Hem voorzegd was. De Zoon van Maria leefde drieëndertig jaar op deze aarde en werd geïdentificeerd als Jood. Toen Johannes de Doper uitriep: *“Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt”*, wees hij met zijn vinger naar iemand, Die een Jood was. Hoe kunnen wij als christenen ooit een hand uitstrekken tegen de Joden, als onze Heiland en Heere, de Zoon van David, Zijn hand zegenend naar ons uitstrekt? Kunnen wij in Zijn Naam goed met kwaad en zegen met vloek beantwoorden? Wij zijn schuldig de Joden lief te hebben. Het is door de Messias van Israël, dat de genade van God en eeuwig leven om niet worden aangeboden aan allen, die in Hem

geloven. Vanuit Jeruzalem, de hoofdstad van een kleine Joodse staat onder het Romeinse juk, werd de boodschap van het Evangelie uitgedragen door de eerste Joodse apostelen en gelovigen, in een zogenaamde beschaafde wereld, die in werkelijkheid in geestelijke duisternis was gehuld. Wat hebben wij veel te danken aan bijvoorbeeld Saulus van Tarsus, die boodschapper en dienstknecht van God onder de heidenen was.

Tweeërlei profetie

De profeten spreken op twee duidelijke verschillende wijzen over de komst van de Messias. Soms wordt Hij geopenbaard als Degene, Die zachtmoedig en nederig is, komend in de wereld om Zijn leven te geven tot verzoening. In andere gedeelten van de Schrift wordt Hij echter aangekondigd als Degene, Die verschijnt met de macht, majesteit en heerlijkheid van de Koning der koningen. Wat betekent dat? Is er een tegenstrijdigheid in het Woord van God? Onmogelijk! De Schriften bewijzen, dat er sprake is van twee komsten van een en dezelfde Persoon! De Messias is gekomen en was de Zoon van David, het Kind van Maria, die uit het huis van David was. Alle profetieën betreffende het leven, de dienst, het lijden en de dood van de Zoon des Mensen zijn vervuld. Wij kunnen er van verzekerd zijn, dat de overblijvende profetieën even letterlijk vervuld zullen worden, wanneer Hij wederkomt in de heerlijkheid Zijns Vaders om als Koning te heersen!

“En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot hem zullen alle heidenen toevloeien.” (Jes. 2:2)

Zo zal Gods verbondsbelofte aan Abraham vervuld worden: *“En in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden.”* (Gen. 12:2, 3) Of de wereld het erkennen wil of niet, God heeft ons in Zijn Woord geopenbaard dat de geschiedenis, de toekomst en de bijbelse toekomstverwachting onafscheidelijk verbonden zijn met de bestemming van de Joden. Laten wij daarom met heel ons hart

geloven dat de Messias, de Heilige Israëls,
zal wederkomen en vol verwachting uitzien
naar Zijn verschijning.